

سُوْرَةُ لُقْمٰنٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ اَيَّةً وَارْبَعٌ رُكُوْعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به اسم الله رحمان رحيم

الْم ۱ تِلْكَ اٰیَةُ الْكِتٰبِ الْحَكِیْمِ ۲ هُدٰی ۳ وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِیْنَ ۴

الْم \* اینست آیات کتاب حکیم \* هدایتی و رحمتی برای محسنین \*

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

آنانکه میکنند قایم صلوات را و میدهند زکات را و هستند به آخرت

هُمْ يُوقِنُونَ<sup>ط</sup> أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

آنها دارای یقین. \* آنها اند بر هدایت از رب خود و آنها هستند

الْمُفْلِحُونَ<sup>ه</sup> وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

فلاح یافتگان \* و از مردم بعضی میخرند لهو حدیث تاکنند گمراه

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ

از سبیل الله بغير علم و میگیرند آنرا هزوی. آنهاست برایشان

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۶ وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلِيٰ مُسْتَكْبِرًا كَانَ

عذاب ذلتبار \* وچون شود تلاوت بر آنها آیات ما روگردانند بتکبر مثلیکه

لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي آذَانِهِ وَقُرْءَانٌ غَيْرُهَا ۷

نه شنیده آنرا مثلیکه در گوشهای اوست سنگینی. بده بشارت به او عذاب الیم \*

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝۸ خُلِدِينَ ۝۹

یقیناً آنانکه دارند ایمان و میکنند اعمال صالح برای آنهاست جنات نعیم \* خلد میکنند

فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۹ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

آنجا. وعده الله است حق. و اوست العزیز الحکیم \* خلق کرد سماوات را

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

بغیر ستونهایکه بینید آنها و افگند در زمین کوهارا که نلغزد بر شما

وَبِكِّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ<sup>ط</sup> وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا

و افشاند آنجا از کل جانوران. و کردیم نازل از سماء آب را، کاشتیم نبات

فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ<sup>١٥</sup> هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ

آنجا از هر زوج کریم \* اینست خلق الله بده نشانم چه خلق کرد

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ<sup>ط</sup> بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ<sup>١٤</sup> ۴ وَالْقَدُّ

کسان بدون او. بلکه ظالمان اند در گمراهی مبین \* و البته

اَتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ اِنْ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ

دادیم لقمان را حکمت که بکن شکر الله را. و هر که کند شکر بیقین میکند شکر

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿۱۲﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ

بنفس خود و هر که کفر کند بیقین الله است غنی حمید \* وقتی گفت لقمان به پسرش،

وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾

و او میکرد و وعظش، یا پسر کم نکن شرک بالله. یقیناً شرک است ظلم عظیم \*

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَ

ووصیت کردیم انسان را مر والدینش، حمل میکند اورا مادرش، رنجش بالای رنجش و

فَصَلِّ فِي عَمِيمٍ إِنْ شَكَرْتُمْ لِىْ وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْبَصِيرِ ﴿۱۴﴾ وَ

فصال او<sup>۱</sup> در دو سال، که بکن شکر بمن و بوالدینت. بسوی من است مصیر\* و

إِنْ جَاهَدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا

اگر جهد کنند باتو بر آنکه کنی شرک بمن آنچه نیست ترا برآن علم مکن اطاعت از آنها

(۱) فصال: از شیر جدا شدن.

وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنْابَ إِلَىٰ ج

و مصاحب آنها باش در دنیا طور معروف و باش تابع سبیل آنکه منیب است بمن.

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾ يُبْنَىٰ إِنَّهَا

باز بمن مرجع شماست و میدهم خبر شما آنچه شما میکردید عمل \* یا پسر کم اگر چه

إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي

که باشد مثقال دانه از خردل و باشد در صخره یا در



السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

سماوات یا در زمین میآرد آنرا الله. یقیناً الله است لطیف خبیر \*

يُبْنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءًا بِالْمَعْرُوفِ وَإِنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصِدٌ

یاپسرکم بکن قائم صلوات را و بکن امر بر معروف و نهی از منکر و بکن صبر

عَلَىٰ مَا آصَابَكَ إِنَّ سَطْرًا إِنَّكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ

بر آنچه شود مصابت. یقیناً اینست از عزم امور \* و متاب رخسارت را

لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ

بمردم و نكن رفتار در زمين خرامان. يقيناً الله ندارد حب بكل

مُخْتَالٍ فَخُورٍ<sup>ج ۱۸</sup> وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ<sup>ط</sup>

خده کار فاخر \* و متين باش در رفتارت و پنخس کن چیزی از صوت خود.

إِنَّ أُنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ<sup>ع ۱۹</sup> أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ

يقيناً كریه ترین اصوات است صوت خر \* آیا نمی بینید كه الله مسخر کرد بشما

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَ

آنچه در سماوات و آنچه در زمین است و افشانده بر شما نعمتهايشرا ظاهراً و

بَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى

باطناً. و از مردم بعضی میکنند جدال به الله بغير علم و بی هدايت

وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۚ وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ

و بی کتاب منير\* و چون گوید آنها را کنید متابعت آنچه کردنازل الله گویند نه! میکنیم متابعت

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أُولَٰئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ

آنچه یافتیم بر آن آباء خود را. با آنکه همواره شیطان کند دعوت آنها را به عذاب

السَّعِيرِ ۚ ۳۱ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

شعله ور \* و هر که کند تسلیم وجه خود را به الله و باشد محسن حقیقتاً کرد تمسک

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۚ ۳۲ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزَنكَ

به دست آویز واثق. و نزد الله است عاقبت امور \* و هر که کفر کند نکند محزونت

كُفْرًا إِلَىٰ آيَاتِنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ

کفراو. نزدماست مرجع آنها بازدهیم خبر آنها را آنچه می‌کردند. یقیناً الله است علیم بذات

الصدور ﴿۲۳﴾ نَمَتَّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿۲۴﴾

الصدور \* دهیم متاع آنها را قلیل بازکنیم مضطر آنها را به عذاب غلیظ \*

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ طُوٓءُ قُل

و اگر سؤال کنی از آنها که خلق کرد سماوات و زمین را میگویند الله. بگو

(۱) مضطر: بیچاره

الْحَمْدُ لِلَّهِ ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ط

الْحَمْدُ لِلَّهِ. نه! اکثر آنها ندارند علم \* از الله است آنچه در سماوات است و زمین.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ

يقيناً الله هست الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ \* ولو باشد آنچه در زمین است از اشجار قلم ها،

وَالْبَحْرِ يَدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ط إِنَّ

و بحر را کند تمديد از بعد آن هفت بحرى نرسد پايان كلمات الله . يقيناً

(۱) این است بزبان ساده تفریف لایتناهی (INFINITY)

اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كُنْفُسٍ وَّاحِدَةً ۖ إِنَّ

الله است عزیز حکیم \* نیست خلقت شما و نه بعثت شما إلا چونفس واحد. یقیناً

اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ

الله است سمیع بصیر \* آیا نمی بینی که الله میدرآرد لیل را در نهار و میدرآرد نهار را

فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَ

در لیل و مسخر کرده شمس و قمر را. کل میکنند جریان الی اجل مسمی و

(۱) هرانسان، هر حیوان، هر شجر، هر تفتنگ، هر چیز یکتاخلق شده اگر انسان آلت تشخیصیه داشته باشد. نشان یکتای الله است.

أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۹﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا

آنکه الله است بر آنچه می‌کنید خبیر \* چنین بر آنکه الله اوست الحق و آنکه آنچه

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۰﴾ الْمُرْتَدُّ

میکنند دعا بجای او باطل است و آنکه الله، اوست العلیُّ الکبیر \* آیا نمی بینی

أَنَّ الْفُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ اللَّهَ فِي

که کشتی دارد جریان در بحر بنعمت الله تادهد نشان بشما از آیات خود. یقیناً در



ذٰلِكَ لَايٰتٍ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شٰكُوْرٍ ﴿۳۱﴾ وَاِذَا غَشِيَٰهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلْمِ دَعَوْا

اينست آيات بكل صبار شكور\* واگر بپوشاند آنها را موجى چون ابرتاريك دعا کنند

اللّٰهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۗ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَيُنْمِئُ لَهُم مَّقْتَصِدًا وَمَا

به الله، خالص ساخته باو دين را. باز چون دهيم نجات آنها را الى برّ، از آنهاست مقتصدى. ونه

يُجِدُّ بِآيٰتِنَا اِلَّا كَلُ خَبّٰرٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۲﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا

کند جحد با آيات ما الا كل خائن کافر\* يا اى مردم کنید تقوا برب خود و بترسيد

يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ

از روزیکه نرسد جزاء بوالدی از ولدش و نه مولودی را رسد جزاء<sup>۱</sup> از والدش

شَيْءًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّبَكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّبَكُمُ

چیزی. یقیناً وعده الله است حق پس نکند گمراه شما را حیات دنیا. و نکند گمراه شمارا

بِاللَّهِ الْغُرُورُ<sup>(۳۳)</sup> إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ

از الله گمراه کننده \* یقیناً الله، نزد اوست علم ساعت. و میکند نازل باران را و

(۱) جزاء: یعنی پاداش.

يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ حَامِرٌ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي

دارد علم آنچهست در رحمها. و ندارد ادراك نفسی چه کند کسب فردا. و ندارد ادراك

نَفْسٌ يَا أَيُّهَا الْأَرْضِ تَمُوتُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۚ ۴

نفسی بکدام زمین کند فوت. یقیناً الله است علیم خبیر \*